

[Miljøministeren]

konverteres til, hvad jeg vil kalde mere positive miljøpenge. Jeg mener, at sådan som udviklingen går, hvis den i øvrigt fortsætter i de demokratiske spor, som vi ser, kan vi jo ikke blive ved at opruste mod et fjendebillede, som ikke længere eksisterer, hverken i teorien eller i virkeligheden.

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at regeringen, inklusive mig selv, naturligvis vedstår det forsvarsforlig, der er indgået. Men der skal heller ikke være nogen tvivl om, at jeg har den absolutte opfattelse, at forsvarsudgifterne naturligvis kommer ned og vil blive anvendt til noget mere positivt, og det kan vi da i al beskedenhed glæde os over.

Så vil jeg sige til hr. Trøjborg, som på den ene side siger, at jeg gør for meget ud af hr. Gade, som gerne ville anvende pengene allerede nu, og på den anden side erkender, at der er noget forarbejde, der skal gøres: Der er altså behov for, at man laver noget planlægning i forbindelse med disse penge.

Til hr. Gade bliver jeg nødt til at sige, at regeringen er i gang, men regeringen er naturligvis ikke i gang med en miljøstøtteordning administreret inden for Miljøministeriets rammer, al den stund det jo ikke var regeringens oprindelige udspil. Det kan vi jo lige så godt nøgternt konstatere. Regeringen har et andet udspil kørende, nogle andre millioner kørende både i EF-regi og i IØ-fonden osv. Nu kommer der altså en særbevilling til her, og den må naturligvis ses i sammenhæng med alt det andet, sådan at pengene anvendes fornuftigt.

Vi har netop lavet en ordning, hvor den gruppe, der skal rådgive Miljøministeriet, kan blive nedsat og etableret allerede 1. juli 1990. Derfor er jeg også glad for, at vi i løbet af et stykke tid her i dag kan få vedtaget dette forslag, for så kan vi komme i gang med at etablere denne gruppe, sådan at den kan begynde at arbejde. Skal den gruppe have mening, går jeg ud fra, at den også skal bestemme noget, forstået på den måde, at den skal have et grundlag at rådgive og influere på.

Det vil sige, at den gruppe først skal etableres, den skal holde sit møde og alt muligt andet. Jeg kan godt forstå, at hr. Gade måske ikke har en præcis opfattelse af, hvor lang tid der går, men jeg bliver nødt til at sige, at der altså går nogle måneder, inden man får nogle organisationer osv. til at udpege repræsentanter; også

fordi man meget ofte skal sende skrivelserne tilbage, fordi de naturligvis ikke kan finde på at udpege kvinder. Men det er så en særdetalje. Der går lidt længere tid med at få nedsat den slags ting.

Så skal de etableres, de skal finde ud af at blive enige om, hvad det egentlig er, deres linje skal være, og inden vi ser os om, er vi måske på beklagelig vis fremme ved 1. januar 1991. Men til gengæld kan vi så gå i gang 1. januar.

Min pointe er med andre ord, at vi stort set ikke havde kunnet etablere det her i praksis før 1. januar 1991, og det kan jeg så i øvrigt koble sammen med, at jeg ikke mener, at nødløsningen med at omprioritere på Miljøministeriet var acceptabel. Men jeg mener altså også, at det i praksis ikke havde betydet noget, fordi pengene ikke kunne tages.

Jeg har noteret, at de gebyrer, som Socialdemokratiet og SF stemte imod, er man nu villig til at stemme for, hvis man kan øremærke dem, og det er naturligvis noget, som vi vil tage med ind i de videre overvejelser.

Men jeg vil gerne understrege, at man ikke har lagt sig fast på finansieringen. Man har derimod lagt sig fast på, at der ingen penge udbetales, før der er enighed om, hvor pengene skal tages fra.

Formanden:

Der er endnu et par korte bemærkninger, men så tror jeg også, at vi bør afslutte denne debat om ændringsforslagene.

Hr. Behnke for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jamen det er jo ikke helt uvæsentligt. Der er tale om at forøge de offentlige udgifter med ½ mia. kr. over 5 år, uden at ministeren er i stand til at svare på, hvor pengene skal komme fra.

Når ministeren går herop og bliver ved med at gentage, at vi har en stram finanslov og et stramt budget – og det er jeg glad for; jeg har gjort mit for, at det er tilfældet – og regeringen så alligevel går med til at forøge de offentlige udgifter med ½ mia. kr. uden at kunne svare på, hvor de penge skal komme fra, og når jeg så spørger, om pengene ikke kan tages fra den danske vandmiljøplan, eftersom 1 kr. anvendt i Øst kan være bedre end 1 kr. anvendt i Vest, så er svaret nej, for det er også vigtigt at anvende en 30–40 mia. kr. herhjemme. O.k.